

La finestra oberta

MICHEL MOLINÉ

La carpeta principal del Govern

Ben segur, als armaris de l'Edifici Administratiu del Govern d'Andorra hi trobaríem una carpeta amb més separadors que un catàleg de biblioteca. Estic convençut que tots els ciutadans i ciutadanes estan ben tips de sentir-ne el nom, ja sigui per estimar-la o per odiar-la sense més: l'acord d'associació amb la Unió Europea.

La darrera campanya electoral ens ha permès escoltar tot el dolent que pot fer arribar l'acord d'associació, però ningú ha estat capaç de convèncer de manera inequívoca sobre els seus beneficis o, si més no, de la tàcita necessitat de tancar-lo per al futur d'Andorra.

Ara, i amb la novetat del que els nous partits anomenen *oposició constructiva* (tot i que per mi, l'oposició, hauria de ser per se constructiva sempre) m'agradaria agafar aquesta carpeta i posar-li una mica d'ordre amb l'objectiu de no només proposar, sinó fer avançar l'acció de comunicació envers la ciutadania.

2015, tret de sortida de les negociacions amb la Unió Europea. L'escenari global interdependent i la voluntat d'Andorra per la seva supervivència com a unitat política sobirana, fan que el país hagi d'assumir costos importants per garantir la seva posició internacional i l'obertura de la seva economia. Cal afegir que el model de creixement econòmic, que ha caracteritzat Andorra

fins aquest moment, s'ha esgotat pràcticament i, la necessitat d'una bona associació amb la UE és clara per a la prosperitat de l'economia andorrana. Els temps han canviat.

2023, el model econòmic d'Andorra basat en el turisme segueix en ple auge (tenim gairebé nou milions de visitants durant el 2022). Pel que fa als serveis financers, si bé no gaudeixen de la mateixa força que en temps passats, aconsegueixen mantenir-se malgrat la sacsejada negativa soferta després de la covid-19 i la guerra d'Ucraïna.

Un missatge contradictori i potser, a vegades, propagandístic del Govern, confon la població. Si Andorra està tan forta a nivell econòmic, financer i internacional, quin és la necessitat de l'acord d'associació amb la UE?

Aquesta és la pregunta que recorre les ments de molts ciutadans. Altres, sobretot els professionals liberals, consideren que obrir el seu mercat andorrà als europeus no els convé. Si ja tenen per viure amb el que els ofereix el mercat intern per a què volen obrir-se a l'europeu i posar en perill el seu propi negoci, que ara té una certa garantia per la filtració en els nouvinguts?

Aquestes, entre moltes altres, són diverses qüestions que s'haurien d'encarar i ser totalment francs en la resposta si el que es vol és aconseguir un plebiscit positiu en tancar el text de l'acord. Quin és el futur d'Andorra? Quines són les previsions de les quals disposa el Govern? Quins són els possibles punts de fricció amb la UE i per què? Què podem assolir més enllà de l'obertura del mercat? Per què si en vuit anys no hem diversificat la nostra economia l'acord d'associació sí que ho farà? Per què l'hem de diversificar si fins ara ens ha anat tan bé?

Centrar-nos en la comunicació entre nosaltres, és més important que el que els països de la UE puguin opinar. Compte, no dic que la comunicació envers els països de la UE no sigui rellevant, però finalment l'Acord serà per Andorra i la seva gent. Per tant, tots ens hem de sentir implicats, informats i compromesos en el mateix. Aquesta és l'única recepta possible d'èxit. No ens convertim en medalletes d'altres països, convertim-nos en país novament sobirà de la mà de la col·laboració i cooperació entre persones, tal com va passar amb la Constitució el 1993. ■
Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP